

Περὶ κτηνοτροφίας (Μέρος Α')

Γάλα, ἡ πιὸ πολὺτιμη οὐσία μετὰ τὸ νερό.

Σὲ προγενέστερες μελέτες μας ἔχουμε ἀναφερθεῖ στὴν σπουδαιότητα τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας τῆς πατρίδος μας προκειμένου νὰ πετύχει τὴν αὐτάρκεια –σὲ πρώτη φάση– ὄλων τῶν φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν τροφῶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ σὲ δεύτερο τὴν παρασκευὴ ζωοτροφῶν καὶ τὴν προώθηση τῶν ἐξαγωγῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ μιλᾶνε ἀπὸ μόνοι τους¹. Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν αὐτάρκεια προϊόντων ζωϊκῆς παραγωγῆς- ἀλιείας τοῦ ἔτους 2010 –σήμερα τὰ πράγματα μετὰ ἀπὸ 9 χρόνια μνημονίων καὶ δυσθεώρητων δανειακῶν συμβάσεων εἶναι πολὺ χειρότερα- εἰσάγει: γύρω στὸ 18% τῶν πουλερικῶν ποὺ καταναλῶνει, τὸ 61,70% τῶν χοιρινῶν καὶ τὸ 70% τοῦ βόειου κρέατος (ποὺ καταναλῶνει)! Ὁμοίως ἡ Ἑλλάδα εἰσάγει σχεδὸν τὸ 40% τοῦ ἀγελαδινοῦ γάλακτος ποὺ καταναλῶνει, μὲ ἄλλα λόγια δὲν μπορεῖ νὰ καλύψει οὔτε τὸ γάλα τῶν παιδιῶν της.

Ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ στρατηγικὸς μας στόχος.

Ἡ κατάσταση στὴν ὁποία ἔχει περιέλθει ἡ πατρίδα μας καὶ ἡ ἐξάρτηση τῆς ἀπὸ εἰσαγωγὲς βασικῶν ζωϊκῶν τροφῶν (γάλα, κρέας, τυρὶ κ.λ.π.) μᾶς ὑποδεικνύει τὸν αὐτονόητο ἀντίστροφο τρόπο στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἐργασθοῦμε σκληρὰ ὥστε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο. Εἶναι ἀδιανόητο, χῶρες ὅπως π.χ. ἡ Ὀλλανδία μὲ ἔκταση λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο νὰ ἔχει ἐξαγωγὲς γεωργικῶν προϊόντων, γάλακτος, κρέατος κ.λ.π. ἀξίας 100 δις εὐρῶ ἑτησίως καὶ ἡ Ἑλλάδα μας μόνον 5-6 δις εὐρῶ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐπισημάνθηκαν ἐπανειλημμένως ἀπὸ ἐπιστήμονες², ἥδη ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅπου τὸ θέμα τῆς ἀνασυγκρότησης τῆς Ἑλλάδος ἦταν τὸ κύριο. Εἶχαμε ἀπὸ τότε ἐξαιρετικὲς μελέτες, παρεμβάσεις ἐπιστημόνων στὸν δημόσιο λόγο καὶ ἐπομένως κατευθύνσεις γιὰ τὸ πῶς καὶ πρὸς τὰ ποῦ ἔπρεπε νὰ κινηθοῦμε.

Μεταγενέστερα πάλι –ὄσοι ἀσχολοῦνταν μὲ προσοχὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἀριότητα– μὲ τὰ ζητήματα αὐτά, κατέληγαν πάλι ἐκεῖ. Ἄς θυμηθοῦμε κάποια ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ πόνημα τοῦ³ χημικοῦ καὶ πρώην ἰδιοκτῆ τῆς ΧΡΩ.ΠΕΙ. Σωτήρη Σοφιανόπουλου, ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν οὐσία τοῦ προβλήματος:

¹ Μπορεῖτε νὰ διαβάσετε σχετικὰ μὲ τὴν κτηνοτροφία καὶ τὴν παραγωγή ζωοτροφῶν ὡς πηγὴ πλούτου ἐδῶ. Παράλληλα, στὴν ἴδια ἀνάρτηση, μπορεῖτε νὰ μελετήσετε τὸν σχετικὸ ἐπισυναπτόμενο πίνακα αὐτάρκειας ζωϊκῶν προϊόντων.

² Βλέπε ἐνδεικτικὰ ἄρθρα (δημοσιευθέντα τὰ ἔτη 1945-47) τῶν: Δεσποτόπουλου Ἰ. (Ἀνοικοδόμηση, ἡ προσωρινὴ συγκρότηση-στέγαση) Καλογερά Σ. (Μελέτη γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἀγροτικῶν βιομηχανιῶν) Κίσκυρα Δ. (Ὁ ὀρυκτὸς μας πλοῦτος καὶ οἱ δυνατότητες ἀνάπτυξης βαρεῖας βιομηχανίας στὴν Ἑλλάδα), Μαξίμου Σ. (Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἢ πρέπει νὰ γίνῃ βιώσιμη) Ραυτοπούλου Θ. (Ἡ ἀντιγνῶμια ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ἐνεργειακῆς διεκδικήσεως) Μπάτση Δ. (Τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς ἀνοικοδόμησης) κλπ

³ Βλέπε βιβλίο: “Οἱ “Ἄγνωστες” πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τῆς Ἑλλάδας καὶ ἡ πολιτικὴ τους σημασία”, Σωτ. Α. Σοφιανόπουλος, Ἀθῆναι 2003.

“...Τὸ ἐρώτημα ποὺ τίθεται λοιπὸν εἶναι, τί πρέπει νὰ κάνουμε ὡς Ἕλληνες γιὰ τὴν πατρίδα μας γιὰ νὰ μὴν ἐκλείψουμε σιγὰ-σιγὰ ὡς ἔθνος. Δὲν πρόκειται γιὰ σχῆμα λόγου. Τὸ πρόβλημα εἶναι ὑπαρκτό. Διότι ἡ μετανάστευση τῶν Ἑλλήνων στὸ ἐξωτερικό, συνεχίζεται. Αξιόλογοι ἐπιστήμονες ἐγκαταλείπουν τὴν χώρα κάθε χρόνο καὶ ἡ ἐπαρχία διαρκῶς ἐρημώνει καὶ δὴ στὶς ἀκριτικές μας περιοχές, ὅπως ὅλοι ξέρετε. Κάτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ μάλιστα ἐπείγοντως γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ πληθυσμιακὴ μας ἀφαίμαξη ποὺ ὀφείλεται καθαρὰ σὲ οἰκονομικοὺς λόγους”⁴

“...Οἱ ἔρευνες ποὺ ἔκανα ἐπὶ σειρᾶ ἐτῶν μὲ ὀδήγησαν στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐκμεταλλεθοῦν τὶς δυνατότητες ποὺ τοὺς δίνει ἡ γεωγραφικὴ θέση, τὸ κλίμα καὶ ἡ βιοποικιλότητα ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέδαφος τῆς χώρας ὅπου ζοῦν...”

Εἰκόνα 1 Σωτήρης Σοφιανόπουλος, εἶχε μελετήσει ὅσο λίγοι Ἕλληνες τὶς δυνατότητες τῆς Ἑλλάδας καὶ τοὺς μηχανισμοὺς ποὺ τὴν ὑπονομεύουν νὰ ἐξελιχθεῖ.

“...Γιατί ὅμως τίποτε δὲν ἔχει γίνῃ μέχρι σήμερα πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση; Πολὺ ἀπλᾶ ὅπως διεπίστωσα καὶ ἐγὼ ἀπὸ πρῶτο χέρι, διότι οἱ ἰθύνοντες ποὺ ἡγοῦνται τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους μποῦκοτάρουν (ἢ μᾶλλον προδίδουν;) κάθε τέτοια προσπάθεια. Οἱ νόμοι τῆς πατρίδος μας εἶναι ἀντι-αναπτυξιακοὶ καὶ αὐτὸ ὅλοι οἱ δεῖκτες τῆς οἰκονομίας τὸ φανερώνουν. Ἀκόμη καὶ τὸ ἴδιο τὸ Σύνταγμά μας δὲν τηρεῖται οὔτε λαμβάνεται ὑπ’ ὄψιν. Πλεῖστοι ὅσοι νόμοι εἶναι

ξεκάθαρα ἀντισυνταγματικοὶ καὶ αὐτὸ, κανέναν δὲν φαίνεται νὰ ἐνοχλεῖ...”

“...Ἡ θέση μου λοιπὸν εἶναι ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος πρέπει ἐπιτέλους νὰ δώσει βάρος σὲ προϊόντα ποὺ εἶναι: **1. εὐκολο νὰ παραχθοῦν** καὶ **2. θὰ βασίζονται στὸν πλοῦτο τῆς ἑλληνικῆς φύσης καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κλίματος καὶ ἐδάφους-ὑπέδαφους**, ἔτσι ὥστε καὶ νὰ θέλουν τὰ ὑπόλοιπα εὐρωπαϊκὰ κράτη, νὰ μὴν μποροῦν νὰ μᾶς ἀνταγωνισθοῦν...”

“...Μὲ ἄλλα λόγια, θέλω νὰ καταδείξω ὅτι ἡ πατρίδα μας λόγῳ τῆς ιδιομορφίας τοῦ ἐδάφους της, μπορεῖ καὶ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὸ ἔδαφος της μὲ

⁴ Σκεφτεῖτε ὅτι ὅσα ἀναφέρει ἀνωτέρω ὁ Σωτήρης Σοφιανόπουλος, γράφονταν ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ '70 διότι αὐτὸς καὶ μιὰ σειρά ἄλλων ἐπιστημόνων, μελετώντας τὰ στοιχεῖα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς οἰκονομίας, ἐβλεπαν πρὸς τὸ χάος ποὺ βαδίζουμε, καὶ προειδοποιοῦσαν. Ὁ λαὸς ὅμως ὑπὸ τὴν μέθη πολιτικῶν δημαγωγῶν, δὲν ἀντιλήφθηκε ὅ,τι ὁ δρόμος ποὺ τοὺς ἔταζαν ἦταν ἕνα τραγικὰ -ἂν ὀχι- ἀπόλυτα καταστροφικὸ ἀδιέξοδο. Θυμίζω -σὲ ἄλλον τομέα- τὶς συνεχεῖς ἐπισημάνσεις ποὺ ἔκαναν στὶς ἐκθέσεις τους -σχετικὰ μὲ τὸ χρέος, τὴν παραγωγή κλπ- ἀκόμη καὶ οἱ διοικητὲς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὅπως: ὁ Ἀλέξανδρος Διομήδης (θητεία: 1928-1931) ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας (θητεία: 1923-1928), ὁ Δημήτριος Χαλικιάς (1984-1992) καὶ ὁ κ ἀθηγητὴς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος (θητεία στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα: 1974-1979 καὶ προγενέστερα στὴν ΕΤΒΑ).

τὴν βοήθεια τῶν ὑδάτινων πόρων⁵ τῆς πρὸς παραγωγή πολύτιμων γεωργικῶν προϊόντων ἀπαραίτητων καὶ γιὰ τὴν κτηνοτροφία...”

Περὶ κτηνοτροφίας

Ἄς ἐπανέλθουμε στὸ θέμα μας ὅμως, τὸ ὁποῖο θὰ προσεγγίσουμε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ἀνωτέρω πονήματος τοῦ Σωτ. Σοφιανόπουλου. Οἱ ὑποσημειώσεις ἀναπτύσσονται στὸ τέλος τῆς μελέτης ἐνῶ οἱ δικές μας ἀριθμημένες σημειώσεις (μὲ bold) ἀναπτύσσονται στὸ **Παράρτημα** ποὺ ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ κυρίως ἄρθρο.

Ὅπως ἔχουμε ἐπισημάνει καὶ σὲ προγενέστερες μελέτες μας, τὸ πόνημα τοῦ Σωτήρη Σοφιανόπουλου γράφτηκε μὲ στοιχεῖα ἐρεύνης καὶ μελέτης ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ '70 καὶ φθάνουν ἕως καὶ τὸ 2003. Εἶναι λοιπὸν λογικὸ νὰ διαφοροποιοῦνται κάποια ἀριθμητικὰ στοιχεῖα. Αὐτὸ ὅμως καθόλου δὲν ἀλλάζει τὴν οὐσία τοῦ πράγματος δεδομένου ὅτι δὲν ἔχουν γίνεи ὅσα πρέπει γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐν λόγω τομέα.

Γράφει, λοιπὸν, ὁ Σωτήρης Σοφιανόπουλος:

Περὶ Κτηνοτροφίας

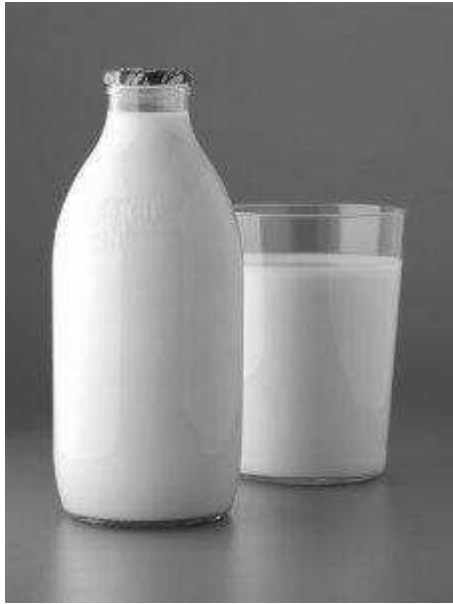
“Κάτι ποὺ ἀποτελεῖ κοινὴ γνώση σὲ ὅλον τὸν ἀνεπτυγμένο κόσμον ἀλλὰ ὄχι στὴν Ἑλλάδα εἶναι **ὅτι ἡ γεωργία πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται σὲ συνάρτηση μὲ τὴν κτηνοτροφία**, ἀφοῦ τὰ περισσότερα συστατικὰ τῶν ζωοτροφῶν εἶναι φυτικῆς προελεύσεως⁶. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως, δὲν ὑπάρχει κανένας συντονισμὸς μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν συγγενέστατων κλάδων καὶ κανεὶς δὲν ἔχει πληροφορήσει τοὺς γεωργοὺς καὶ κτηνοτρόφους, σχετικὰ. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι χάνεται πάρα πολὺς κόπος, χρόνος καὶ χρῆμα ἀδίκως, καὶ **ἔτσι πετᾶμε στὶς χλωματερές τεράστιες ποσότητες γεωργικῶν προϊόντων ποὺ κάλλιστα θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν παραγωγή ζωοτροφῶν**. (1) Ἐπίσης, θὰ μπορούσαμε νὰ ἐξάγουμε ζωοτροφές ποὺ δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ χρησιμοποιήσουμε σὰν πρώτη φάση ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ κυρίως νὰ ἐξάγουμε τεράστιες ποσότητες γαλακτοκομικῶν προϊόντων τὴν στιγμή, ποὺ πληροῦμε ὅλες τὶς προϋποθέσεις γιὰ νὰ εἴμαστε ἐμεῖς, μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες γαλακτοπαραγωγὺς χῶρες τῆς Εὐρώπης.

Γάλα, ἡ πιὸ πολὺτιμη οὐσία, μετὰ τὸ νερό.

Καὶ ἂν δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ἡ κοινὴ ἀγορὰ νὰ παράγουμε γάλα, αὐτὸ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦμε γιὰ τὴν πάχυνση μύσχων, ὥστε νὰ γίνουμε αὐτάρκειες σὲ μοσχαρίσιο κρέας καὶ ὄχι νὰ εἰσάγουμε 600.000 τόνους. (3) + (6) Ἡ εἰσαγωγή ἐτοιμοῦ κρέατος καὶ πρωτίστως σὲ μπάλες, δημιουργεῖ στὴν Ἑλλάδα τὴν ἀνεργία, διότι δὲν σφάζονται τὰ ζῶα, δὲν ἀξιοποιοῦμε τὸ αἷμα τῶν ζῶων (20 κιλά ἀνὰ μοσχάρι) δὲν ἐκμεταλλεῖσθε τὰ δέρματα καὶ τὰ ἐντόσθια, ποὺ

⁵ Σχετικὰ μὲ τοὺς ὑδάτινους πόρους καὶ τὴν ὑδρνεργειακὴ δυναμικότητα τῆς Ἑλλάδας μπορεῖτε νὰ μελετήσετε προγενέστερα κείμενά μας ἐδῶ, ἐδῶ καὶ ἐδῶ.

⁶ Σχετικὰ μὲ τὴν αὐτάρκεια σὲ κτηνοτροφικὰ καὶ γεωργικὰ προϊόντα καὶ προϊόντα ζωϊκῆς προελεύσεως (γάλα, τυρί, κρέας) μπορεῖτε νὰ μελετήσετε παλαιότερα κείμενά μας ἐδῶ καὶ γιὰ τὴν σόγια ὡς ζωοτροφή, ἐδῶ, ἐδῶ καὶ ἐδῶ.

χρησιμοποιούνται και για την παραγωγή άλλων γαλακτοκομικών. Η Ελλάδα, αν είχε τον μέσο πληθυσμό της Ε.Ε. έπρεπε να έχει 33 εκατομμύρια κατοίκους, και αν υπολογίσουμε ότι υπάρχουν 4 εκατομμύρια ξένοι εργάτες, μᾶς λείπουν ἄλλα 18 εκατομμύρια. Λάβετε ὑπόψιν σας ὅτι, οἱ δυνατότητες τοῦ τόπου πρωτίστως καὶ διὰ τῆς μεγάλης ἰχθυοπαραγωγικῆς ἰκανότητος ποῦ ἔχουμε, τόσο σὲ γλυκὰ νερά, ὅσο καὶ σὲ ἄλμυρά, μπορεῖ νὰ διαθρέψει τοῦλάχιστον 50 ἑκατομμύρια ἀνθρώπους. (Ξέρω ὅτι αὐτὰ ἀκούγονται περίεργα καὶ ἀκατόρθωτα, ἀλλὰ εἶναι πολὺ εὐκόλα καὶ πολὺ ἐφικτά.

Εἰκόνα 2 Γάλα: μοναδικὸ καὶ ἀναντικατάστατο, ἡ πιὸ πολυτιμὴ οὐσία μετὰ τὸ νερό.

Τυρόγαλο

Όταν κάποιος **τυροκομεῖ**, ἡ διαδικασία εἶναι ὅτι παίρνει τὸ γάλα, τὸ κρυώνει στοὺς 31-33 βαθμοὺς κελσίου, ἀφοῦ πρῶτα τὸ παστεριώσει, ὅπως πρέπει νὰ κάνει κανονικά, γιὰ νὰ θανατώσει ὅλους τοὺς μικροοργανισμοὺς. Ἡ παστερίωσις εἶναι μισὴ ὥρα στοὺς 71 βαθμοὺς ἢ 30 δευτερόλεπτα στοὺς 81 βαθμοὺς. Βέβαια, μὲ τὴν νέα τεχνολογία, ὑπάρχει καὶ ἡ ὑψηλὴ παστερίωσις ὑπὸ πίεση καὶ εἶναι 4 δευτερόλεπτα στοὺς 124 βαθμοὺς. Αὐτὴ ἡ διαδικασία ὅμως χρειάζεται εἰδικὲς ἐγκαταστάσεις.

Αφοῦ τυροκομήσουμε (ἡ τυροκόμηση γίνεται μὲ τὴν μαγιά τοῦ τυροῦ, ἡ ὁποία φυσικῶς βγαίνει ἀπὸ τὸν τέταρτο στόμαχο τῶν μηρυκαστικῶν γάλακτος ποῦ δὲν ἔχουν φάει ἀκόμη χορτάρι, διότι, ὅταν ἀρχίσουν νὰ τρῶνε χορτάρι ἢ τροφές, ἡ μαγιά καταστρέφεται). Μποροῦμε νὰ τυροκομήσουμε καὶ μὲ λεμόνι ἢ νὰ χρησιμοποιήσουμε τεχνητὲς μαγιές, ποῦ παράγουν ἐλάχιστες ἐταιρίες στὸν κόσμον, ὅπως ἡ δανέζικη Novo. Στὴν Ἑλλάδα, παρ'ὅλο ποῦ σφάζονται 30.000.000 γιδοπρόβατα γάλακτος κάθε χρόνο, δὲν συλλέγονται οἱ μαγιές καὶ ἔτσι δὲν διαθέτουμε τυρομαγιά, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε. Οἱ τυρομαγιές εἰσάγονται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ εἶναι σὲ διάφορες πυκνότητες, ἀπὸ ὑγρὲς (1/10.000 μέρη γάλακτος) ἢ καὶ στερεές (1/100.000 μέρη γάλακτος). Αφοῦ ὁ τυροκόμος ἀνακατέψει καλά, ἀφήνει νὰ ἠσυχάσει τὸ μείγμα γιὰ νὰ γίνῃ ἡ τυροκόμηση. **Τὸ μυστικὸ τῆς τυροκομῆσεως, τὸ εἶχε βρεῖ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, Ἑμμανουὴλ Βογιατζάκης, καὶ τὸ εἶχε πούλησει στὴν ΧΡΩ.ΠΕΙ.** Ἡ ΧΡΩ.ΠΕΙ εἶχε ὀλόκληρο κλάδο παραγωγῆς τυρομαγιάς ὑγρῆς μορφῆς, ἀλλὰ, σήμερον πλέον, δὲν ὑπάρχει". (5) + (7)

(τὴν ἐνότητα θὰ παρουσιάσουμε σὲ συνέχειες σὲ ἐπόμενα ἄρθρα μας)

Παράρτημα

Σημείωση 1: Χιλιάδες τόνοι φρούτων ἀντὶ νὰ ἀξιοποιηθοῦν τόσο γιὰ τὴν παραγωγή οἰνοπνεύματος, τσίπουρου κ.λ.π. καὶ ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα αὐτῶν νὰ

παραχθούν ζωοτροφές, πετιούνται στις χωματερές. Τήν στιγμή μάλιστα, πού τὰ κράτη μὲ ψυχρὰ κλίματα, βλέπε Ρωσία, Σκανδιναβικὲς χώρες ἀλλὰ καὶ Βαλκανικὲς, ἔχουν τεράστια ζήτηση τόσο στὴν ἀγορὰ γεωργικῶν προϊόντων, φρούτων καὶ λαχανικῶν, ὅσο καὶ τῶν ὑποπροϊόντων τους (κρασιά, οἰνόπνευμα, τσίπουρο κ.λ.π.)

Γιὰ παράδειγμα: τὸ καλοκαίρι τοῦ 2014, λόγω τοῦ ρωσικοῦ ἐμπάργκο στὰ ὀπωροκηπευτικὰ προϊόντα ἀπὸ χώρες τῆς Ε.Ε. ἔμεινε ἀδιάθετη μεγάλη ποσότητα ροδάκινων. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινοπραξίας συνεταιρισμῶν, ομάδων παραγωγῶν Ἡμαθίας,⁷ ζήτησε νὰ ἀνοίξουν ἄμεσα οἱ δύο χωματερές σὲ Ἡμαθία καὶ Πέλλα, ὥστε νὰ ἀπογραφοῦν καὶ νὰ καταστραφοῦν χιλιάδες τόνοι ροδακίνων, νὰ ἀποζημιωθοῦν οἱ παραγωγοὶ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση καὶ αὐτὴ νὰ διεκδικήσει τὰ χρήματά της ἀπὸ τὴν Ε.Ε.

Δυστυχῶς ἂν γνώριζαν οἱ πρόεδροι τῶν συνεταιρισμῶν ὅτι ἡ ἐναλλακτικὴ ἀξιοποίηση τῶν φρούτων -πού στὸ κάτω-κάτω εἶναι καὶ ἀπαράδεκτο νὰ πετάγονται στὰ σκουπίδια- μποροῦν νὰ ἀξιοποιηθοῦν γιὰ τὴν παραγωγή: οἰνοπνεύματος, τσίπουρου, ζωοτροφῶν κ.λ.π. δὲν θὰ κατέφευγαν σὲ αὐτὴν τὴν λύση. Ἄλλα κράτη μὲ ψυχρὰ κλίματα, ὅπως σημειώνει ὁ Σωτ. Σοφιανόπουλος, παράγουν ἀλκοολούχα ποτὰ μὲ ροδάκινο, ἀχλάδι, βερίκοκο κλπ χωρὶς νὰ εὐδοκμοῦν στὸν τόπο τους τέτοια φρούτα κι ἐμεῖς εἰσάγουμε κατὰ χιλιάδες τὶς φιάλες τῶν ποτῶν αὐτῶν πού δὲν περιέχουν ἶχνος ἀπὸ τὰ ἐπιγραφόμενα αὐτὰ φρούτα.

Ἡ τεράστια οἰκονομικὴ ἀπώλεια ἀπὸ τὴν ἐναλλακτικὴ αὐξησης τοῦ γεωργικοῦ καὶ βιοτεχνικοῦ προϊόντος ἀπὸ τὶς οἰκονομικὰ καταστροφικὲς αὐτὲς ἐπιλογές, εἶναι ἀνυπολόγιστη. Σκεφτεῖτε τὸ κράτος νὰ ἔδινε ἄδεια νὰ λειτουργοῦν ὅλο τὸν χρόνο τὰ ἀποστακτήρια, οἱ χιλιάδες τόνοι φρούτων ἐφ' ὅσον γιὰ χ,ψ,λόγους ἀποσύρονταν ἀπὸ τὴν ἀγορὰ, νὰ μεταφέρονταν στὰ ἀποστακτήρια, στὶς μεταφορὲς καὶ στὴν ἀποθήκευση τῶν ποτῶν, θὰ δημιουργοῦσε πολλαπλασιαστικὰ χιλιάδες θέσεις ἐργασίας, τὰ παραγώμενα ἀλκοολούχα ποτὰ, θὰ κάλυπταν τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῆς ἐλληνικῆς ἀγορᾶς (ἓνα μικρὸ ποσοστὸ πάντα, λόγω ἐπιλογῆς, ἐξειδικευμένου προϊόντος ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ θὰ μείνει ἀκάλυπτο) καὶ κατ' ὅσον θὰ ξεκίναγε ἡ ἐξαγωγικὴ διαδικασία.

Σὲ μιὰ δεύτερη φάση, τὰ ὑποπροϊόντα ἀπὸ τὰ ἀποστακτήρια θὰ μεταφέρονταν σὲ ἄλλες βιοτεχνίες, οἱ ὁποῖες θὰ τὰ ἀποξήραναν καὶ θὰ παρήγαγαν ζωοτροφές σὲ μεγάλη ποικιλία.

Τὸ ἀκόμη τραγικότερο εἶναι ὅτι οἱ προεδρεύοντες σὲ συνεταιρισμοὺς καὶ κάποιοι μεγαλοπαραγωγοὶ φρούτων, θέλω νὰ πιστεύω ὅχι οἱ ἀπλοὶ παραγωγοὶ, στὴν περίπτωση τοῦ ἐμπάργκο ἀπὸ τὴν Ρωσία, ἦταν ἀρνητικοὶ καὶ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀξιοποίηση τῶν χιλιάδων τόνων ροδακίνων (μόνον σὲ ἓναν Νομὸ τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας, τὸν Αὐγουστο ἢ ἀδιάθετη ποσότητα ροδακίνων ὑπολογίστηκε σὲ 9.000 τόνους περίπου). Δηλαδή, ἡ ἀδιάθετη ποσότητα τῶν

⁷ Μπορεῖ κάποιος νὰ μελετήσει τὴν σχετικὴ ἀρθρογραφία τῆς ἐποχῆς. Ἐνδεικτικὰ μπορεῖτε νὰ δεῖτε σχετικὰ ἄρθρα πού γράφτηκαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σχετικά μὲ τὸ θέμα ἐδῶ κι ἐδῶ.

χιλιάδων τόνων δέν μπορεί -σύμφωνα με αὐτούς- νὰ διατεθεῖ σὲ νοσοκομεῖα, ἰδρύματα, σχολεῖα κλπ, διότι μόνον οἱ ἀναγνωρισμένοι ἀπὸ τὴν Ε.Ε. ἐξαγωγικοὶ φορεῖς θὰ μπορούσαν νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ ἀλλὰ καὶ λόγω τοῦ εὐπαθοῦς τοῦ φρούτου δὲ θὰ ἔφτανε στὸν καταναλωτὴ στὴν ἰδανικὴ κατάσταση. Οὔτε ὅμως καὶ ἡ χυμοποίηση τῶν φρούτων συμφέρει τοὺς ἀνωτέρω διότι ἡ τιμὴ τοῦ χυμοῦ εἶναι ἐξευτελιστικὴ στὰ 0,05 λεπτά, καὶ ἡ ἀνάγκη ἀφαίρεσης τῆς συσκευασίας ἀπὸ τὰ τελάρα, συνεπάγεται μεγάλο κόστος.

Σημείωση 2: Ὁ Σωτ.Σοφιανόπουλος ἀναφέρεται στὶς ποσοστώσεις, ποὺ ἀπὸ τὸ 1980 ὑπογράφει τὸ πολιτικὸ κατεστημένο τῆς Ἑλλάδος, εἰς βάρος τῆς πατρίδος καὶ τοῦ λαοῦ της, στὰ πλαίσια... πάντα τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς (ΚΑΠ).

Οἱ συνέπειες ὑπῆρξαν καταστροφικὲς κι ἐνῶ ἡ Μεγάλῃ Βρετανία ἐπέλεξε τὴν ἔξοδο της ἀπὸ τὴν Ε.Ε (στὴν Εὐρωζώνῃ δὲν μπῆκε ποτέ, διατηρώντας ἀνεξάρτητῃ τὴν νομισματικὴ της πολιτικὴ) πολὺ περισσότερο τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουμε ἐμεῖς ποὺ ἐλέω πολιτικῶν ὑπογραψάντων, κατέστημεν ἀποικία χρέους τῆς Γερμανίας καὶ τῶν λοιπῶν δανειστῶν. Νὰ θυμίσουμε ἕνα παλαιότερο κείμενο μας γιὰ τὶς συνέπειες ἀπὸ τὶς ποσοστώσεις στὴν ζάχαρη ἐδῶ. Οἱ ἀντίστοιχες συνέπειες σὲ ἄλλους τομεῖς, ὅπως αὐτῶν σέ : γάλα, κρέας (χοιρινὸ καὶ βόειο), τυριά κλπ, εἶναι ἀνυπολόγιστες. Ἡ πατρίδα μας ἔχει καταστῆ εἰσαγωγέας βασικῶν προϊόντων πολυεθνικῶν τῶν δανειστῶν μας, τὴν στιγμή ποὺ οἱ δυνατότητές της γιὰ παραγωγή εἶναι τεράστιες.

Δεῖτε στὸν πίνακα τῆς ἀνάρτησης αὐτῆς τὰ πολὺ χαμηλὰ ποσοστὰ αὐτάρκειας τῆς χώρας μας σέ : χοιρινὸ καὶ βόειο κρέας, ἀγελαδινὸ γάλα, κεφαλοτύρια, σὲ προγενέστερή μας μελέτη ἐδῶ. Σημειώστε ὅτι τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα εἶναι τοῦ 2010. Ἡ ἐπιδείνωση τῶν ποσοστῶν αὐτάρκειας τὰ τελευταῖα ἔννια χρόνια τῶν μνημονίων εἶναι γεγονός, λόγω τοῦ κλεισίματος χιλιάδων βιοτεχνικῶν καὶ μικρομεσαίων ἐπιχειρήσεων, τὴν μετανάστευσή τους στὸ ἐξωτερικὸ (βλέπε Βουλγαρία, Τουρκία, ΠΓΔΜ κλπ) τὴν ἀνεργία καὶ τὴν μετανάστευση στὸ ἐξωτερικὸ χιλιάδων νέων, τὰ δυσθεώρητα ποσοστὰ φορολόγησης κλπ.

Σημείωση 3: Ὁ καθηγητὴς Ἐμ. Βογιατζάκης εἶχε πληροφόρησει τὸν Σ. Σοφιανόπουλο πὼς στὴν Κρήτη καὶ σὲ ὑψόμετρο ἄνω τῶν 600 μέτρων ζεῖ ἕνας μύκητας, ὁ ὁποῖος μπορεί νὰ παράξει οἰνόπνευμα ἕως καὶ 19%. (οἱ τριῶν εἰδῶν μύκητες ποὺ κάνουν τὴν παραγωγή οἰνοπνεύματος ἀντέχουν, ὁ πρῶτος, σὲ διάλυμα οἰνοπνεύματος 5-6%, ὁ δεῦτερος σὲ διάλυμα περὶ τὸ 10% καὶ ὁ τρίτος σὲ διάλυμα μέχρι 16%, κατόπιν πεθαίνουν στὸ οἰνόπνευμα ποὺ οἱ ἴδιοι δημιούργησαν). Ἐχοντας αὐτὸ τὸ μοναδικὸ προνόμιο, ἡ πατρίδα μας θὰ μπορούσε νὰ παράγει κρασιὰ με οἰνόπνευμα 18%, τὰ ὁποῖα θὰ μπορούσαν νὰ πωληθοῦν σὲ πολὺ ὑψηλὴ τιμὴ λόγω τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ χαρακτηριστικοῦ τους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθηγητὴ Ἐμμανουὴλ Βογιατζάκη, σημειώνουμε τὰ ἑξῆς : Στὴν δεκαετία τοῦ 1940 δημιουργήθηκαν –στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης- τὰ τρία βασικὰ ἐργαστήρια, τῆς Ἀνόργανης, Ὄργανικης καὶ Φυσικῆς Χημείας με πρῶτους καθηγητὲς τοὺς, Κων/νο Καβασιάδη, Γέωργιο Βάρβογλη καὶ Λεάνδρο Καπάτο ἀντίστοιχα. Τὰ ἐργαστήρια αὐτὰ ἀπέτελεσαν

τήν βάση του Τμήματος Χημείας που ιδρύθηκε το 1943 ως Τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής.

Τους πρώτους αυτούς καθηγητές συνεπικούρησαν οι Κων/νος Βασιλειάδης, Έμμανουήλ Βογιατζάκης και Γεώργιος Τσατσαρώνης, που ήταν οι πρώτοι καθηγητές των εργαστηρίων της Αναλυτικής Χημείας, της Ανόργανης και Οργανικής Χημικής Τεχνολογίας που δημιουργήθηκαν αργότερα.

Ο Έμμανουήλ Βογιατζάκης απεβίωσε το 1983 σε ηλικία 76 ετών.

Σημείωση 4: Παραγωγή γάλακτος (πρόσφατα στοιχεία⁸) και εξελίξεις που πλήττουν καιρία την ἐγχώρια παραγωγή.

Σύμφωνα με στοιχεία, οι εισαγωγές γάλακτος, για το 2015, κυμάνθηκαν από 700-800 χιλ τόνους, ή ἐγχώρια παραγωγή διαμορφωνόταν στους 607-610 χιλ. τόνους ἐνῶ οι ανάγκες ἐγχώριας κατανάλωσης σε γαλακτομικά προϊόντα, ἀνήλθαν

σε 1,5 εκατ. τόνους.

Από τους παραγόμενους τόνους περί τους 380 χιλ. αφορούν στο νωπό φρέσκο, ἐνῶ από τους συνολικά 120 χιλ. αγελαδοτρόφους περί τους 2.500 (3.555 με τους συστεγαζόμενους) δραστηριοποιούνται στην παραγωγή γάλακτος, με 85.000 ἀγελάδες.

Οι Έλληνες παραγωγοί γάλακτος είναι πλήρως ἐκτεθειμένοι σε ἕνα ἔντονο εὐρωπαϊκό, και ὄχι μόνον, ἀνταγωνιστικό περιβάλλον, λόγω και της ἀνυπαρξίας μέτρων ἀπὸ τις κυβερνήσεις που θὰ ἔπρεπε νὰ στηρίζουν τὴν ντόπια παραγωγή. Ἀντ' αὐτοῦ, ἡ ἐγχώρια παραγωγή και οἱ παραγωγεῖς ἀφήνονται στὸ ἔλεος τῶν πολυεθνικῶν συμφερόντων και χωρῶν τοῦ Βορρᾶ (Ὁλλανδία, Γερμανία, Γαλλία κλπ) χωρὶς καμμία μέριμνα και προστασία.

-Ὁ μεγάλος κίνδυνος νὰ "πλημμυρίσουμε" ἀπὸ φθηνὸ γάλα χωρῶν τῆς Βορείου Εὐρώπης εἶναι μιὰ πραγματικότητα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἡ ἐγχώρια παραγωγή δὲν θὰ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τις "φθηνές" εισαγωγές και ἐπομένως ἀρχίζει ἡ

⁸ Μπορεῖτε νὰ μελετήσετε τὸ σχετικὸ ἄρθρο ὅπου ἀντλήσαμε τὰ στοιχεῖα ἐδῶ. Πρόκειται για ἀναδημοσιευμένο ἄρθρο που συνέγραψε ἡ Δανάη Ἀλεξάκη, στὴν Ναυτεμπορικὴ (δημοσίευση 18.3.2015)

κατάρρευση και ή εξάρτηση (που ύφίσταται έδω και δεκαετίες) τής χώρας μας από τὸ έξωτερικό.

-Μέ τήν σειρά τους οί έλληνικές βιομηχανίες γάλακτος θά βρεθοῦν άντιμέτωπες μέ τις ξένες βιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στην Έλλάδα και θά εισάγουν φθηνή πρώτη ύλη ένω οί έλληνικές, δέν θά μπορούν νά άπορροφήσουν τὸ κόστος τής έγχώριας παραγωγής.

-Οί πολυεθνικές εταιρείες του κλάδου στην Έλλάδα, θά έστιάσουν στην προώθηση του γάλακτος ύψηλης παστερίωσης έναντι του φρέσκου που προωθοῦν οί έλληνικές γαλακτοκομικές εταιρείες (που ενισχύουν μέ τήν σειρά τους, τους ντόπιους παραγωγούς)

-Μέ τὰ νέα νομικά πλαίσια οί παραγωγοί, χάνουν τὸ δικαίωμα παραγωγής γάλακτος που γίνεται άμεσα έμπορεύσιμο

-Θυμίζουμε ό,τι από τὸ 1984, που επιβλήθηκαν λόγω Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κοινής Αγροτικής Πολιτικής οί ποσοστώσεις, ή Έλλάδα πάντα ήταν άδικημένη (μέ τὸ πολιτικό προσωπικό νά ύπογράφει τους αντίστοιχους νόμους). **Η παραγωγή τής Έλλάδος βάσει των ποσοστώσεων περιοριζόταν στους 850.000 τόνους, ένω άν ξεπερνούσε αυτήν τήν ποσότητα παραγωγής επιβάλλονταν πρόστιμα από τήν Ευρωπαϊκή Ένωση.**

Σημείωση 5: Έκπομπή του Σωτ. Σοφιανόπουλου σχετικά μέ τὸ γάλα, τυρί κλπ, ή άλλιώς, “Έτσι μάς χρεοκόπησαν”!!

Θυμίζουμε κάποια σημαντικά στοιχεία, που είχε άποκαλύψει ό Σ.Σοφιανόπουλος σέ τηλεοπτική έκπομπή,⁹ τὸ 1995. Τὰ στοιχεία έχουν ως εξής, όσον άφορᾷ τὸν γαλακτοκομικό κλάδο, τις ποσοστώσεις και τὸν ρόλο τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως:

-Τὸ άποστειρωμένο γάλα εισαγωγής στα μεταλλικά κουτιά δέν φέρει, λόγω τής άποστείρωσης, τις βιταμίνες που θά έπρεπε. Οί ξένες αυτές γαλακτοβιομηχανίες, κάνοντας μιὰ μικρή τρύπα στο κουτί, τις επαναφέρουν εκ των ύστερων. Η τελευταία αυτή διαδικασία δέν γίνεται έσχάτως λόγω ύψηλου κόστους. Αντίθετα, τὸ παστεριωμένο ελληνικό γάλα έχει όλες τις βιταμίνες του γάλακτος.

-Τὸ Βέλγιο είχε λάβει ποσοστωση γάλακτος 309 κιλά ανά κάτοικο, ή Δανία 865 κιλά, ή Γερμανία 340 κιλά, ή **Έλλάδα 61 κιλά ανά κάτοικο**, ή Ισπανία 133 κιλά, ή Γαλλία 413 κιλά, ή Ιρλανδία 1.487 κιλά, ή Ιταλία 160 κιλά, ή Ολλανδία 731 κιλά, ή Πορτογαλία (που μπήκε μετά στην Ε.Ε. από τήν Έλλάδα) 192 κιλά ανά κάτοικο, τὸ Ηνωμένο Βασίλειο 162 κιλά. **Τίθεται λοιπόν τὸ ερώτημα, τί**

⁹ Έπισυνάπτουμε σύνδεσμο όπου μπορείτε νά παρακολουθήσετε τήν έκπομπή του Σωτήρη Σοφιανόπουλου μέ τὸν δημοσιογράφο Κώστα Χούντα, στο High Tv τὸ 1995 σχετικά μέ τὸ γάλα, τήν παραγωγή τυριού, κρέατος κλπ. Έκπομπές σαν αυτή, είναι μοναδικές διότι ό Σ.Σοφιανόπουλος είχε μελετήσει όσο λίγοι τις δυνατότητες τής Έλλάδας και τους μηχανισμούς που διά του κράτους, τήν διέλυαν. Παρακολουθώντας την, ό καλοπροαίρετος άναγνώστης θά καταλάβει και τις δυνατότητες και τήν ύπονόμηση τής Πατρίδος μας.

Βλέπετε έδω <https://www.youtube.com/watch?v=dfngR-VkrRs>

ώφελήθηκε ή Ελλάδα -τουλάχιστον στον τομέα που μελετάμε- έντασσόμενη στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

-Για να αντιληφθούμε τον πολλαπλασιαστή στην (βιομηχανική-βιοτεχνική) παραγωγή και επομένως στο Α.Ε.Π. της χώρας που επιφέρει ή **ανάπτυξη του κτηνοτροφικού τομέα**, μπορούμε να σκεφτούμε τὰ ἐξῆς : παίρνουμε σὰν παράδειγμα τὴν Γερμανία μὲ ποσόστωση 340 κιλά ἀνὰ κάτοικο, σὰν σύνολο χώρας μπορεῖ νὰ παράγει δηλαδή, περίπου 27.000.000 τόνους ἀγελαδινῶν γάλακτος. Ἄν ὑπολογίσουμε ὅτι ἡ ἀγελάδα μᾶς δίνει 5-6 τόνους ἑτησίως, τότε ἡ Γερμανία διαθέτει περίπου 6 ἑκατ. ἀγελάδες. Για νὰ δώσει ἡ ἀγελάδα τὸ γάλα της, πρέπει νὰ γεννήσει. Ὑπολογίζουμε λοιπόν, 5.5 με 6 ἑκατ. μοσχάρια. Ἐπὶ θεωρητικῆς βάσεως, ἂν σφάξουμε αὐτὰ τὰ μοσχάρια, ὑπολογίζοντας 200 ἐργάσιμες ἡμέρες, τότε ἡμερησίως σφάζονται 30.000 μοσχάρια. Ἄν ὑποθέσουμε ὅτι τὸ δέρμα κάθε μοσχαριῶν εἶναι περὶ τὰ 50 κιλά, ἔχουμε ἡμερησίως 1.500 τόνους δέρματα, ἐνῶ στὶς 200 ἐργάσιμες ἔχουμε, 300.000 τόνους.

Ὑπολογίστε τώρα τὴν ἀνάγκη μεταφορικῆς ἰκανότητος 1.500 τόνων ἡμερησίως μὲ φορητὸ χωρητικότητος 20 τόνων, ἔχουμε ἀνάγκη 75 μεγάλων φορητῶν. Στὶς 200 ἐργάσιμες ἡμέρες χρειαζόμαστε 15.000 φορητὰ ἢ δρομολόγια ἀπὸ τὰ ἴδια φορητὰ (θεωρητικά).

Συνυπολογίστε, γιὰ παράδειγμα γιὰ τὴν βιομηχανία δερμάτων ὅτι θέλουμε ἄλλα φορητὰ πὺ θὰ μεταφέρουν τὰ χημικὰ ἐπεξεργασίας τῶν δερμάτων, φορητὰ γιὰ τὴν ἀποθήκευση κλπ. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ ἔχουμε συνυπολογίσει τὸ ἀνθρώπινο δυναμικὸ γιὰ : τὴν μεταφορὰ ζωοτροφῶν, παραγωγή καὶ μεταφορὰ τοῦ γάλακτος, τὸν σφαγιασμὸ τῶν ζῶων, τὴν μεταφορὰ τοῦ κρέατος καὶ τῶν ὑποπροϊόντων του κλπ.

Παίρνοντας τὸ ἀντίστροφο σενάριο τώρα π.χ. ὅτι ἡ **Ἑλλάδα** ἔπαιρνε ἐξ' ἀρχῆς ἢ ἀργότερα (ἀπὸ τὸ 1984) μὴ ποσόστωση σὰν π.χ. τῆς Ἰσπανίας μὲ 133 κιλά, **αὐτὸ σημαίνει σύν, 630.000 τόνους ἀγελαδινῶν γάλακτος παραγωγή**, πὺ προϋποθέτει τουλάχιστον 100.000 ἀγελάδες (πὺ ἄνετα μπορεῖ νὰ συντηρήσει ἢ χώρα μας ἐδαφολογικά, κλιματικά καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ζωοτροφῶν καὶ ἀκόμη περισσότερο ἂν ἀφεθεῖ ἐλεύθερη νὰ παράγει σόγια). Οἱ 100.000 αὐτὲς ἀγελάδες σημαίνουν περίπου 100.000 μοσχάρια, πὺ δίνουν 25.000 τόνους κρέας τὸ ὁποῖο θὰ καταναλώνεται ἐγχώρια καὶ θὰ ἐπιφέρει μείωση τῶν εισαγωγῶν τῶν πολυεθνικῶν τῶν βορείων κρατῶν πὺ αὐτὲς δὲν θέλουν. **Ὑπολογίστε τώρα ἐπεξεργασία κρέατος, παραγωγή γάλακτος, μεταφορὰ καὶ ἀποθήκευση προϊόντων, παρασκευὴ τυριῶν, γιαουρτιῶν, εἰδικῶν τύπου γάλακτος, ἐπεξεργασία καὶ προώθηση δερμάτων, παρασκευὴ ἀλλαντικῶν κλπ. Ἡ ἀνεργία ἀρχίζει νὰ σβῆνει...**

Μὲ λίγα λόγια, αὐξάνοντας τὴν κτηνοτροφικὴ παραγωγή, αὐξάνουμε καὶ τὸ Α.Ε.Π. τῆς χώρας. Τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο ἐπέβαλε ἡ Ε.Ε. καὶ ὑπέγραψε τὸ πολιτικὸ προσωπικὸ γιὰ τὴν χώρα μας.

Ἀντώνης Κ. Καλόγηρος
ἐκπαιδευτικὸς-οικονομολόγος